

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/112/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3808010770
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3808010770.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča, v trestnej veci proti obžalovanému Y. Q., nar. XX.XX.XXXX v N., pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1 Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 1.4.2015, sp.zn. 2T/238/2008, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. júla 2016 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm.c), ods.3 Tr.por. **z r u š u j e** sa v napadnutom rozsudku výrok o vine pod bodom 3), ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák. a výrok o uloženom súhrnnom treste za tento trestný čin.

Podľa § 322 ods.1 Tr.por. sa vec v tejto časti **v r a c i a** okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II. Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného proti výroku o vine pod bodom 1) rozsudku a proti výroku o súhrnnom treste uloženom za trestné činy pod bodom 1) a 2) rozsudku **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 1.4.2015, sp.zn. 2T/238/2008, bol obžalovaný Y. Q. uznaný vinným v bode 1/ pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, v bode 2/ pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a v bode 3/ pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1. dňa 19. 08. 2008 asi o 20.00 h v F., na sídlisku N., na ulici Q., po tom čo stretol poškodeného D. W., pristúpil k nemu a povedal mu, aby išiel s ním, aby sa nepokúšal utiecť, pretože mu strelí do kolena, následne ho vyzval, aby nastúpil do vozidla zn. Škoda Felícia, evidenčné číslo PD - XXX BA, ktoré viedol G. F., poškodený zo strachu pred ním nastúpil na zadné sedadlá vozidla spolu s obžalovaným, G. F. ich odviezol na Ul. Sv. I., kde obžalovaný prikázal poškodenému, aby si presadol do jeho osobného motorového vozidla značky Škoda Favorit, evidenčné číslo: PD- XXX BO, kde obžalovaný išiel pre svoju priateľku N. O. a následne na uvedenom vozidle, ktoré viedol obžalovaný vyviezol poškodeného na tzv. W., nad mestom Prievidza, prikázal mu nech vystúpi z vozidla a nech sa vyzlečie do spodného prádla, pričom sa mu vyhrážal, že, ak sa nevyzlečie, dobije ho, čo poškodený zo strachu pred ním urobil, oblečenie uložil do vozidla, mobilné telefóny, peniaze a zapaľovač si poškodený ponechal, pričom obžalovaný pri odchode z uvedeného miesta, keď videl poškodeného ako telefonuje, vystúpil z vozidla, vytrhol poškodenému mobilný telefón značky Panasonic GD 72 z pravej ruky, v ktorej ho tento držal, potom poškodeného dlaňou pravej ruky udrel do oblasti tváre a kopol do oblasti stehna z vonkajšej strany

a povedal mu, aby mu dal aj druhý mobilný telefón značky Sony Ericsson W 200, poškodený zo strachu pred ním mu ho vydal, čím poškodenému spôsobil škodu odcudzením vo výške 1 200 slovenských korún, 2. napriek tomu, že mu bol rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi číslo 3T 191/2007 zo dňa 03. 10. 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. 10. 2007 uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu dvoch rokov, dňa 19. 08. 2008 asi o 20.00 h viedol po ulici A. Sv. I. v F. a tiež po ceste číslo I/50 v smere jazdy na Handlovú osobné motorové vozidlo zn. Škoda Favorit, evidenčné číslo: PD- XXX BO

3. dňa 25. 10. 2006 o 22.00 h vo svojom byte v F. na J. Sv. I. číslo XX/X najskôr naliehal na poškodeného Q. D., aby mu vrátil notebook zn. Dell, najneskôr na nasledujúci deň, keď to poškodený odmietol, obžalovaný ho opakovane udieral po hrudníku a nohách drevenou palicou, k pravému kolenu mu prikladal vyskakovací vreckový nôž a vyhrážal sa mu zabitím, ak na nasledujúci deň v dopoludňajších hodinách neprinesie obžalovanému požadovaný notebook, čím poškodenému spôsobil krvnú podliatinu ľavého predkolenia, čo si narušenie obvyklého spôsobu života poškodeného nevyžiadalo a v poškodenom vzbudil obavu, že obžalovaný hrozby splní, preto dňa 26. 10. 2006 okolo 11.00 h obžalovanému odovzdal požadovaný notebook.

Za to bol odsúdený podľa § 189 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), § 39 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zák. mu súd uložil súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 2 roky. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výroky o trestoch, ktoré boli uložené obžalovanému Y. Q. rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 3T/191/2007, zo dňa 03.10.2007, právoplatný dňa 03.10.2007, ako i všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Zároveň bol odsúdený podľa § 188 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, 2, § 37 písm. h), m) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), m) Tr. zák. mu súd uložil súhrnný trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 rokov. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výroky o trestoch, ktoré boli uložené obžalovanému Y. Q. trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp.zn. 35T/73/09 zo dňa 4.5.2009, právoplatný dňa 28.1.2010, ako i všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného a to proti výroku o vine aj treste. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že vo vzťahu k skutku, z ktorého bol uznaný vinným pod bodom 3 napadnutého rozsudku sa okresný súd dopustil pochybenia v tom, že si nenechal obhajobou predložiť čestné prehlásenie od poškodeného Q. D. z roku 2013, ktoré má k dispozícii predchádzajúci obhajca obžalovaného JUDr. Grell. Po predložení tohto listinného dôkazu a opätovnom dovypočutí poškodeného D. by súd dospel k inému záveru ako je uvádzané v odsudzujúcom rozsudku a je pravdepodobné, že by poškodený objasnil všetky okolnosti ako sa stal skutok dňa 25.10.2006. V tej súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že poškodený tvrdil, že bol bitý po hrudníku a nohách drevenou palicou, čomu však zjavne nezodpovedajú zranenia zistené u poškodeného na lekárskom ošetrení dňa 3.11.2006. Je zrejmé, že pri opakovaných úderoch drevenou palicou takej intenzity ako uviedol poškodený by na vyšetrení museli byť viditeľné viaceré stopy po útoku, pričom za dobu od útoku do vyšetrenia (9 dní) by sa nemohli zahojiť. Uvedené podporuje skutočnosť, že poškodený D. vo svojich výpovediach nehovoril pravdu. Taktiež by sa poškodený D. mohol vyjadriť k okolnostiam a dôvodom spísania čestného prehlásenia, pričom uvedené skutočnosti môžu mať priamy vplyv na rozhodnutie o vine či nevine obžalovaného. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 1 napadnutého rozsudku, obhajoba poukázala na skutočnosti, ktoré uvádzala už v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Predmetný skutok je postavený len na výpovedi poškodeného D. W., čo pri tak závažnom trestnom čine nie je prípustné. Tohto poškodeného je podľa názoru obhajoby nevyhnutné opätovne vypočuť a taktiež aj Q. T. so svedkyňou W.. Až po takto doplnenom dokazovaní bude možné rozhodnúť o predmetnom skutku. Vzhľadom k uvedenému vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa, na objasnenie ktorých je potrebné dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy, preto obhajca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 písm.c) Tr.por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca obžalovaného navrhol doplniť dokazovanie prečítaním čestných prehlásení poškodeného D., ktoré získal od predchádzajúceho obhajcu JUDr. Grella. Za súhlasu prokurátorky, obhajcu a obžalovaného bolo preto dokazovanie doplnené na verejnom zasadnutí prečítaním čestných prehlásení poškodeného D. zo dňa 30.6.2015, ako aj ďalších troch bez uvedenia dátumu.

Následne prokurátorka krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za zákonné a správne. Pokiaľ ide o výrok o vine pod bodom 1, tento bol preukázaný výpoveďou poškodeného pred súdom prvého stupňa a pokiaľ ide o výrok o vine pod bodom 3 rozsudku, tento napriek skutočnosti, že poškodený D. odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať, považuje za preukázaný jeho výpoveďou z prípravného konania a ďalšími dôkazmi. Preto navrhla zamietnuť odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného uviedol, že podľa jeho názoru vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení súdom prvého stupňa tak vo vzťahu ku skutku pod bodom 1) vzhľadom na jeho argumentáciu na hlavnom pojednávaní, ale tiež vo vzťahu ku skutku pod bodom 3) napadnutého rozsudku, pričom poukázal na čestné prehlásenia svedka D., ktorého považuje za nutné opätovne vypočuť. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 písm.c) Tr.por. a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol po doplnení dokazovania. Poukázal v súvislosti so skutkom pod bodom 1) tiež na osobu poškodeného W., ktorého ako svedka považuje za nedôveryhodného tak ako to uvádzal už na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči.

Obžalovaný uviedol, že sa pridriava návrhu svojho obhajcu, žiadal, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa za účelom vypočutia svedkov.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné a to vo vzťahu k výroku o vine a treste týkajúce sa skutku pod bodom 3/ napadnutého rozsudku.

Preskúmajúc z podnetu podaného odvolania obžalovaným napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por. odvolací súd zistil, že pokiaľ ide o skutky pod bodom 1/ a 2/ napadnutého rozsudku, u týchto súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivu aj v ich súhrne, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Obžalovaný k skutku pod bodom 2/ urobil vyhlásenie podľa § 257 ods.1 písm. b/ Tr.por., že je vinný z jeho spáchania. Zo skutku pod bodom 1/ je jednoznačne usvedčovaný výpoveďou poškodeného D. W. tak z prípravného konania, ktorý na nej zotrval i pri vykonanej konfrontácii s obžalovaným, ako aj z hlavného pojednávania, pričom tieto sú podporené výpoveďami jeho rodičov G.. P. W. a G.. B. W., SMS správami zaslanými na ich mobilný telefón poškodeným, úradným záznamom zasahujúcej hliadky polície. Súd prvého stupňa sa podrobne zaoberal i obrannými tvrdeniami obžalovaného a v rozhodnutí vysvetlil, prečo tejto obrane neveril a považoval ju za účelovú. Rovnako sa zaoberal i písomnými prehláseniami svedkyň T. a W., pričom svedkyňa T. ako aj poškodený D. W. potvrdili, že pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní vypovedali pravdu a neklamali. Z uvedeného dôvodu ani krajský súd nepovažoval za potrebné pre objasnenie skutku opakovať výsluch svedkov tak, ako to navrhovala obhajoba v odvolaní. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré súd prvého stupňa poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba navádzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení vo vzťahu k skutkom pod bodom 1/ a 2/ rozsudku, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii

konania obžalovaného, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, ktoré si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k skutku pod bodom 1/ rozsudku sú len opakovaním argumentov a jeho obrany uvádzanej už pred súdom prvého stupňa, s ktorou sa okresný súd náležite vysporiadal, pričom ani odvolací súd uvedené námietky nepovažoval za dôvodné. Nepochybne teda obžalovaný svojím konaním popísaným v skutku pod bodom 1/ naplnil skutkovú podstatu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a skutkom pod bodom 2/ prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Vyššie uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval odvolací súd za potrebné uviesť vzhľadom na argumentáciu uvádzanú v odvolaní vo vzťahu k skutkovým a právnym záverom prvostupňového súdu, pričom s podrobnejším odôvodnením v tomto smere odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Napokon tiež pri ukladaní trestu za vyššie uvedené trestné činy spáchané skutkami pod bodom 1/ a 2/, okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného okresný súd zistil, že doposiaľ bol sedemkrát súdne trestaný, od vyhlásenia napadnutého rozsudku bol odsúdený ešte v jednom prípade a to rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 3T/31/2015 zo dňa 29.04.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/69/2015 zo dňa 15.02.2016 pre trestný čin podľa § 172 ods.1 písm. a/ písm. d/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 3 roky nepodmienečne, ktorý v súčasnosti vykonáva. Obžalovanému teda priťažovalo, že už bol za trestný čin odsúdený a spáchal viac trestných činov. V danom prípade za trestné činy pod bodom 1/ a 2/ prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody, nakoľko skutky boli spáchané dňa 19.08.2008, teda skôr, ako obžalovaný dňa 07.05.2009 prevzal trestný rozkaz vydaný Okresným súdom v Žiline sp.zn. 35T/73/2009 dňa 04.05.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.01.2010 a ktorým bol Y. Q. odsúdený pre trestný čin podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 2 roky, pričom výkon trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 4 roky a bol mu tiež uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 4 roky. Okresný súd potom správne ukladal trest odňatia slobody za všetky zbiehajúce sa trestné činy, vychádzajúc z trestnej sadby činu najprísnejšie trestného a to trestného činu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr.zák. (3 až 8 rokov), upravenej podľa zásad uvedených v § 42 ods.1, § 41 ods.1, ods. 2 Tr.zák. a tiež s použitím § 38 ods.4, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr.zák., pričom obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a na jeho výkon ho zaradil podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr.zák. do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože už bol pred spáchaním skutkov vo výkone trestu za úmyselný trestný čin. Taktiež obžalovanému uložil aj súhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 5 rokov. Súčasne podľa § 42 ods.2 Tr.zák. tiež zrušil výroky o trestoch z trestného rozkazu Okresného súdu v Žiline sp.zn. 35T/73/2009 zo dňa 04.05.2009, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Odvolací súd po vyhodnotení všetkých skutočností s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, zohľadniac i ostatné okolnosti vyplývajúce z ustanovenia § 34 Trestného zákona, zohľadniac závažnosť spáchanej trestnej činnosti, za ktoré je trest ukladaný dospel k záveru, že z hľadiska prevýchovy obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania, no predovšetkým na ochranu spoločnosti je trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa trestom primeraným a zákonným.

Z uvedených dôvodov potom odvolanie obžalovaného proti výroku o vine pod bodom 1) rozsudku a proti výroku o súhrnnom treste uloženom za trestné činy pod bodom 1) a 2) rozsudku zamietol podľa § 319 Tr.por., pretože nie je dôvodné.

Na druhej strane vo vzťahu k skutku pod bodom 3/ odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné. Je potrebné súhlasiť s tým, že vo vzťahu k tomuto skutku je jediným dôkazom usvedčujúcim obžalovaného tvrdenie poškodeného D. a jeho výpoveď z prípravného konania. Pritom poškodený pred súdom na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. Vyhodnotiac dôkaznú situáciu u tohto skutku odvolací súd musel skonštatovať, že výpoveď poškodeného z prípravného konania je značne rozporuplná a vyvolávajúca značné pochybnosti. Poškodený najskôr uvádzal, že

matka obžalovaného vbehla počas skutku do izby, kde sa s poškodeným nachádzal, neskôr uviedol, že obžalovaný izbu zamkol. Pritom matka obžalovaného vypovedala, že dvere na izbe zamknúť nešli, pričom počas skutku z izby nepočula nič, čo by malo nasvedčovať bitiu poškodeného. Nemožno pritom takúto výpoveď vyhodnotiť ako účelovú a nepravdivú len s poukazom na príbuzenský pomer svedkyne s obžalovaným, tak ako to urobil v odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa. Výraznú pochybnosť tiež vzbudzuje samotné tvrdenie poškodeného, že obvinený ho mal v izbe biť drevenou palicou po celom tele po dobu asi 3 až 5 minút. V tomto smere je nutné súhlasiť s námietkou obhajoby, že zistené zranenia na tele poškodeného pri ošetrovaní dňa 3.11.2006 nekorešponujú s tak intenzívnym popisom bitia, ako uvádzal poškodený. Nie je pritom zrejmé, prečo nešiel na ošetrovanie hneď, ale až s pomerne veľkým odstupom niekoľkých dní. Pritom poškodený sám pripustil, že bol pred skutkom zbitý inými osobami, avšak odmietol uviesť k tomu podrobnosti. Za daného stavu podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné na základe vykonaného dokazovania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností uzavrieť, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný, naviac ak boli odvolaciemu súdu predložené písomné prehlásenia poškodeného D., v ktorých uvádza, že obžalovaný Y. Q. ho nezbil, ani nevydieral. Za tohto stavu kedy pretrvávajú výrazné pochybnosti o tom, či sa vôbec skutok stal a je potrebné doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov, resp. niektoré opakovať, zrušil odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.c), ods.3 Tr.por. v napadnutom rozsudku výrok o vine pod bodom 3), ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák. a súvisiaci výrok o uloženom súhrnnom treste, pričom podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec v tejto časti vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Po vrátení veci bude potrebné, aby okresný súd doplnil dokazovanie prečítaním písomných prehlásení poškodeného D. predložené obhajobou, a keďže k skutku poškodený na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, vypočul poškodeného k obsahu týchto prehlásení s tým, či tieto písal on, prípadne k ďalším okolnostiam súvisiacim s týmito prehláseniami. Až po takto doplnenom dokazovaní a po riadnom vyhodnotení vykonaných dôkazov v súlade so zákonom bude môcť súd rozhodnúť o vine, či nevine obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.